

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, zastúpený: *JUDr. M., advokát*, proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Žilina**, za účasti účastníka konania: *P.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KPÚ-2008/00454/12/151 zo dňa 07.10.2008, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/142/2008-69 zo dňa 15.12.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/142/2008-69 zo dňa 15. decembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 127,44 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. M., advokáta.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 21S/142/2008-69 zo dňa 15.12.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č.k. KPÚ-2008/00454/12/151 zo dňa 07.10.2008 ako i rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Námestovo č. OPÚ-2008/00895 zo dňa 30.06.2008, ktorým prvostupňový správny orgán zamietol návrh žalobcu ohľadne urýchleného usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov podľa § 15 ods. 1 v spojení

s § 5 ods. 2 písm. c/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách a o usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č.330/1991 Zb., a to v znení účinnom ku dňu podania žiadosti v katastrálnom území B. Obvodný pozemkový úrad v Námestove rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca preukázal, že je vlastníkom poľnohospodárskej pôdy v kat. území Brezovica a podal návrh na urýchlené usporiadanie pomerov pozemkov zobrazených na katastrálnej mape ako CKN parc.č. X. a tieto žiadal žalobca vyčleniť do bezplatného náhradného užívania. Ako dôkaz predložil listy vlastníctva č. X. kat. územie Brezovica. Zároveň predložil výpovede z nájmu zo dňa 24.10.2005 adresované P., ktoré vykonal vo svojom mene a výpoveď z nájmu v mene J.

Proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu Námestovo zo dňa 30.06.2008 sa žalobca odvolal a krajský pozemkový úrad dňa 07.10.2008 zamietol odvolanie žalobcu a napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Námestove č. OPÚ-2008/00895 zo dňa 30.06.2008 potvrdil v celom rozsahu. Stotožnil sa s vykonaným dokazovaním a zistením skutkového stavu tak, ako ho vykonal obvodný pozemkový úrad.

Krajský súd v Žiline v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že otázka, ktorá bola v správnom konaní dostatočne preukázaná, je otázka preukázania vlastníctva, resp. spoluvlastníckych podielov, ktoré vlastní žalobca ohľadne jednotlivých pozemkov.

Správny orgán (prvostupňový i druhostupňový) sa uspokojil len s tvrdením PD T. o okruhu pôvodných spoluvlastníkov pôdy, ktorú skutočnosť však bolo potrebné preukázať. Z doterajšieho dokazovania totiž vôbec podľa prvostupňového súdu nevyplýva, že by osoby, ktoré podľa tvrdenia PD T., boli právnymi predchodcami žalobcu. Ak aj takéto osoby uzavreli určité nájomné zmluvy, bez posúdenia, či tieto fyzické osoby vôbec boli právnymi predchodcami žalobcu, je skúmanie obsahu týchto zmlúv predčasné. V prvom rade je teda potrebné ustáliť okruh pôvodných spoluvlastníkov či vlastníkov pozemkov, ktoré žalobca vlastní. Skutočnosť, že žalobca je spoluvlastníkom, resp. vlastníkom určitých pozemkov, preukázal žalobca predložením listov vlastníctva. Ustálenie okruhu pôvodných spoluvlastníkov týchto pozemkov a to preukázaním tejto skutočnosti relevantnými dôkazmi (napríklad kúpnyimi zmluvami, ktoré žalobca uzavrel s pôvodnými vlastníkami, či spoluvlastníkmi), je potrebné z toho dôvodu, aby bolo možné posúdiť, ktorí pôvodní spoluvlastníci žalobcových pozemkov uzavreli nájomné zmluvy s PD T.. Za súčasného stavu konania okruh pôvodných spoluvlastníkov a teda pôvodných prenajímateľov týchto pozemkov je sporný. Správny orgán vychádzal z tvrdení PD T. a zo zmlúv, ktoré mu PD T. predložil (napríklad T. podľa PD T. neužíval pôdu), kým žalobca tento okruh predchodcov v právnom konaní doteraz nešpecifikoval, ale vypichoval len tých spoluvlastníkov, ktorí podľa neho zmluvy neuzavreli alebo zmluvu vypovedali (tvrdenie v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, doplnenie zo dňa 12.08.2008, kde uvádza konkrétne fyzickú osobu T. ako svojho právneho predchodcu).

Na pozemkoch, v ktorých je žalobca výlučným vlastníkom a ktoré sú zapísané na LV č. X. kat. úz. B., žalobca má nárok na podanie žiadosti podľa § 15 ods. 1 zákona, avšak nebolo preukázané, ktoré nájomné zmluvy sa týkajú práve týchto pozemkov, pretože ako už bolo uvedené vyššie, boli predložené určité nájomné zmluvy uzavreté s určitými fyzickými osobami, avšak doteraz nebolo preukázané, že sú právnymi predchodcami žalobcu. Okrem toho v predložených nájomných zmluvách chýba identifikácia pozemkov, parcelných čísel, konkrétnych výmer a katastrálneho územia, takže nie je možné identifikovať, ktoré konkrétne parcely PD T. skutočne na základe týchto nájomných zmlúv užíva a ktoré súčasne sú vo vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobcu. Tým však, že doposiaľ nie je ustálený okruh pôvodných spoluvlastníkov, resp. vlastníkov žalobcových pozemkov, nie sú špecifikované ani nájomné zmluvy ohľadne nájmu týchto pozemkov, ako i samotné pozemky, ktoré PD T. užíva (a ktoré by súčasne boli vo vlastníctve alebo spoluvlastníctve žalobcu). Nie je teda ani možné posúdiť obsah nájomných zmlúv, t.j. či boli uzavreté platne alebo nie, či boli uzavreté na dobu určitú alebo neurčitú a tým nie je možné ani ustáliť, či tieto zmluvy bolo možné vypovedať tak, ako to učinil žalobca výpoveďou zo dňa 24.10.2005. Pritom však táto okolnosť bola rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý správne orgány žiadosť žalobcu zamietli. Preto krajský súd konštatoval, že nebol zistený dostatočne skutkový stav veci a rozhodnutie správnych orgánov je predčasné.

Z obsahu nájomných zmlúv, ktoré sú súčasťou správneho spisu je zrejmá len výmera nehnuteľností a teda nie je ani preukázané, že sa jedná o pozemky, ktoré vlastní (aj ako spoluvlastník) žalobca a ktoré sú predmetom uplatneného nároku žalobcu.

Podľa krajského súdu až po tomto ustálení stavu veci, bude potrebné skúmať obsah nájomných zmlúv, výpovede z nájmu (čl. 2, 3 spisu prvostupňového správneho orgánu) a tvrdenia žalobcu o daní výpovede k 01.11.2006 a k 01.11.2007 tak, ako je to uvedené na čísle listu 13 spisu druhostupňového správneho orgánu. Až v tomto štádiu konania teda bude potrebné zaoberať sa obsahom jednotlivých pôvodných nájomných zmlúv ako i výpoveďami z nájmu založených na základe týchto uzavretých zmlúv. Zároveň sa bude správny orgán musieť vysporiadať s odvolacím dôvodom žalobcu, s ktorým sa doposiaľ druhostupňový správny orgán nezaoberal – tvrdením, že pôvodní spoluvlastníci (ak bude preukázané, že sa jedná o pôvodných spoluvlastníkov žalobcových nehnuteľností) A. a T. ako i J., nájomné zmluvy neuzavreli z dôvodu možného sfalšovania podpisov na jednotlivých nájomných zmluvách a tiež tvrdením o platnosti výpovede žalobcu ohľadne podielu po pôvodnej spoluvlastníčke M., Tiež bude potrebné posúdiť obsah samotných nájomných zmlúv i s poukazom na to, či bol v nájomných zmluvách konkrétne a dostatočne určito vymedzený predmet nájomnej zmluvy v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa krajského súdu v konaní nebolo preukázané, že by tieto zmluvy boli uzavreté určite, keďže hoci samotné nájomné zmluvy boli PD T. predložené, nebola k nim predložená tzv. identifikácia predmetu nájomnej zmluvy, hoci podľa nájomných zmlúv táto identifikácia je ich súčasťou.

V ďalšom konaní bude podľa prvostupňového súdu potrebné ustáliť, či C-KN parcely, ktoré vo svojej žiadosti a v jej doplnení žiada vyčleniť žalobca, sú totožné s parcelami súboru E-KN, ktoré v určitých podieloch, či v celosti vlastní žalobca. Bude potrebné vyhotoviť identifikáciu parciel registra E-KN vo vlastníctve alebo spoluvlastníctve žalobcu, aby bolo jednoznačne preukázané, či žalobca vo svojej žiadosti žiada vyčleniť svoje pozemky alebo pozemky náhradné. V prípade, že bude žiadať vyčleniť pozemky náhradné, budú musieť byť na pozitívne rozhodnutie o tomto vyčlenení splnené ďalšie podmienky stanovené v § 15 ods. 1 Zákona č. 330/1991 Zb. v znení ku dňu podania žalobcovej žiadosti.

Až po zistení týchto skutkových okolností bude možné vyhodnotiť, či sú splnené podmienky na vyčlenenie pozemkov (či už podielov alebo celých pozemkov a to podľa dohody spoluvlastníkov, ak bola takáto dohoda vôbec uzavretá) a ak to nie je možné, bude ďalej potrebné skúmať, či sú splnené podmienky na vyčlenenie iných poľnohospodárskych pozemkov na náhradné užívanie v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Žiline napadnuté rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

II.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal včas odvolanie žalovaný uvádzajúc, že správne orgány sa v konaní nezaoberali preukázaním vyššie uvedených skutkových okolností, ktoré sú podľa názoru Krajského súdu v Žiline dôležité na podanie samotnej žiadosti podľa § 15 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb., ďalej aj zákon o PÚ, keďže základnými predpokladmi konania podľa § 15 ods. 1 zákona o PÚ sú okrem iného, že pozemky, ktoré sú predmetom žiadosti o vytýčenie boli v užívaní pôvodných poľnohospodárskych podnikov, alebo ich právnych nástupcov v súvislosti s ustanovením § 22 zákona č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, a že bol právoplatne ukončený nájomný vzťah s takýmto poľnohospodárskym podnikom. Ak sa preukáže, že nájomný vzťah bol právoplatne ukončený, správny orgán v zmysle konania o urýchlennom usporiadaní vlastníckych a užívacích pomerov skúma možnosti vytýčenia pôvodných pozemkov vlastníka s ohľadom na ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka. Iba v prípade, že z hospodárskych dôvodov nie je možné vlastníkovi vyčleniť jeho vlastné pozemky, pridelia sa mu iné poľnohospodárske pozemky do bezplatného náhradného užívania. Ak sa preukáže potreba prideliť vlastníkovi iné poľnohospodárske pozemky do bezplatného náhradného užívania, musia byť splnené kritéria primeranosti nových pozemkov v zmysle § 11 ods. 3, 4, 5 zákona o PÚ. Ak budú splnené všetky podmienky pre vyčlenenie poľnohospodárskych pozemkov do bezplatného náhradného užívania pre navrhovateľa a ten sa s užívateľom nedohodne na vhodnej lokalite, lokalitu na ktorej by bolo perspektívne takéto náhradné pozemky vyčleniť, určí správny orgán s ohľadom na špecifiká daného katastra. V prípade, že budú splnené predpoklady, správny orgán nariadi urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom podľa § 15 zákona o PÚ, alebo v opačnom prípade rozhodne o zamietnutí žiadosti.

V tomto konaní však žalobca ani po opakovaných výzvach správneho orgánu nepreukázal, že nájomný vzťah s pôvodným užívateľom predmetných pozemkov bol právoplatne ukončený, čím nebola splnená základná podmienka pre nariadenie konania podľa § 15 ods. 1 zákona o PÚ, a preto v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní Obvodný pozemkový úrad v Námestove konanie zastavil.

V tomto konaní však nebolo účelné skúmať a preukazovať súhlas spoluvlastníkov podľa § 139 ods. 2 OZ, nakoľko žalobca nesplnil už základnú podmienku pre nariadenie konania podľa § 15 ods. 1 zákona o PÚ a to právoplatné ukončenie nájomného vzťahu s užívateľom pozemkov PD T.

Podľa výpovede z nájmu, adresovanej užívateľovi Poľnohospodárskemu družstvu (ďalej iba „PD“) T. listom zo dňa 24.10.2005 nadobudol žalobca poľnohospodársku pôdu prevažne kúpou od pôvodných vlastníkov M., rod. G., T., rod. H., J. a V., rod. V., J. a M., rod. D. Výpoveď z nájmu bola podaná s odvolaním sa na ustanovenie § 677 ods. 1 Občianskeho zákonníka na poľnohospodárske pozemky definované v zmluvách o prenájme, v rozsahu žalobcom preukázaného vlastníctva k 31.05.2005. Žalobca zároveň užívateľovi týmto listom oznámil, že nájom predmetných pozemkov končí podľa ustanovenia § 6 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o nájme“) dňom 01.11.2006.

Vlastníci v k.ú. Brezovica majú s PD T. uzatvorené nájomné zmluvy z roku 2000 a po vykonaní a zápise registra obnovenej evidencie pozemkov v Brezovici boli zmluvy prepracované podľa nových podkladov. Nie je teda na vôli vlastníka pozemkov, či správny orgán mu v konaní podľa § 15 ods. 1 zákona o PU prideli pozemky do bezplatného náhradného užívania, ale v prvom rade sa skúmajú možnosti vytýčenia pôvodných pozemkov vlastníka okrem iného aj s ohľadom na ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka.

Žalobca nepredložil relevantné doklady, ktorými by sa jednoznačne preukázalo, že bol právoplatne ukončený nájomný vzťah s užívateľom pozemkov PD T., čím nebola splnená základná podmienka konania podľa § 15 zákona o PÚ a preto v súlade s 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní Obvodný pozemkový úrad v Námestove konanie zastavil. Napadnuté rozhodnutie krajského pozemkového úradu, ako aj rozhodnutie obvodného pozemkového úradu, ktoré mu predchádzalo, sú plne v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, ako aj so zákonom č. 330/1991 Zb. Z.z. v znení neskorších predpisov.

Z uvedených dôvodov navrhuje žalovaný, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 21S/142/2008-69 zo dňa 15.12.2009 mení tak, že žalobný návrh žalobcu zamietá a účastníkom konania trovy konania nepriznáva.

III.

K podanému odvolaniu sa písomne dňa 22.02.2010 vyjadril žalobca uvádzajúc, že žalobca považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a odvolanie žalovaného za nedôvodné v celom rozsahu.

Žalobca uviedol, že žalovaný ako správny orgán je pri vykonávaní dokazovania povinný postupovať v súlade s § 34 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), t.j. je povinný najmä zabezpečiť, vykonávať a hodnotiť dôkazy potrebné pre svoje rozhodnutie. Nahliadnutie do zmluvy správnym orgánom v zásade nemožno považovať za preskúmateľné vykonanie dokazovania – takýto dôkaz je pre správne konanie nepoužiteľný, pretože z neho vôbec nie je zrejmé, čo bolo obsahom dôkazu a aké skutkové závery z neho pre konanie vyplynuli.

Súd prvého stupňa ďalej vytkol správny orgán, že pri svojom konaní nezohľadnil podstatnú skutočnosť, že pozemky, ktoré sú predmetom konania, sú v podielovom spoluvlastníctve, a teda že o hospodárení s týmito pozemkami rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Žalovaný vo svojom odvolaní uznal, že sa touto okolnosťou naozaj nezaoberal, pretože ju pre svoje konanie nepovažoval za podstatnú, keďže ním vykonané dokazovanie bolo pre zamietnutie návrhu na urýchlené usporiadanie užívacích vzťahov k pozemkom postačujúce (žalovanému postačovalo nepreukázanie skončenia nájomného vzťahu žalobcom).

Podľa názoru žalobcu skutočnosť, že pozemky sú v podielovom spoluvlastníctve, má pre toto konanie podstatný význam, a žalovaný správny orgán sa ňou mal zaoberať, a to aj s ohľadom na nasledovné právne súvislosti:

Podieloví spoluvlastníci rozhodujú o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov s tým, že prehlasovaní vlastníci majú možnosť na súde zvrátiť rozhodnutie väčšiny. Toto platí nielen vo vzťahu k žalobcovi a k tej skutočnosti, či bol oprávnený podať návrh na urýchlené usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov k pozemkom, ale aj vo vzťahu k prenájmu spoločnej veci, t.j. uzatvoreniu nájomných zmlúv s nájomcom PD T.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nájomné zmluvy týkajúce sa spoločných pozemkov uzatvárali jednotliví podieloví spoluvlastníci samostatne, pričom v rámci správneho konania sa vôbec neskúmalo, či pri uzatvorení nájomných zmlúv bol dodržaný § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a či tieto zmluvy sú vôbec platné. Žalovaný správny orgán stanoviská spoluvlastníkov nezisťoval, najmä neskúmal, či súhlasili s tým, aby ich spoločná vec bola prenajatá súčasnému užívateľovi pozemkov PD T.. Pritom z dôkazov predložených žalobcom už v rámci správneho konania jednoznačne vyplýva, že viacerí vlastníci svoje pozemky neprenajali, o uzatvorení nájomných zmlúv nemajú vôbec žiadnu vedomosť a s týmto nájomom ani nesúhlasia.

V súvislosti s otázkou platnosti, resp. neplatnosti nájomných zmlúv, predložených zo strany užívateľa pozemkov PD T. správne orgánu až po niekoľkonásobných urgenciách, žalobca uviedol, že v týchto nájomných zmluvách sa pri vymedzení predmetu nájmu uvádza len celková výmera prenajatej pôdy, čo pre identifikáciu predmetu nájmu zjavne nepostačuje.

Žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa preukázal predložením grafickej mapy s vyznačením hraníc pozemkov obidvoch registrov, ako aj písomnej identifikácie parciel registra C a E, že sa v prevažnej časti jedná o totožné pozemky nachádzajúce sa v lokalite O., ktoré sú len vedené v iných registroch katastra. Správny orgán tieto dokumenty možno mal k dispozícii, lenže sa nimi dostatočne nezaoberal (čo sám v odvolaní výslovne pripustil), keď dospel k diametrálne odlišným záverom, než z nich vyplývajú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd v súlade s § 219 OSP potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/142/2008-69 zo dňa 15.12.2009 ako vecne správny, a aby mu priznal náhradu trov odvolacieho konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 OSP) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP po tom ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP, potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, keď dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 42h zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, konania o zjednodušených a o zrýchlených postupoch začaté pred 01.01.2008 sa dokončia podľa predpisov platných do 01.01.2008.

Podľa § 6 zákona č. 504/2003 Z.z. v znení účinnom k 01.01.2004 zmluvu o nájme pozemku na poľnohospodárske účely dohodnutú na neurčitý čas možno vypovedať k 01. novembru. Výpovedná lehota je jeden rok, ak sa nedohodne inak.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, ak prenajímateľ alebo nájomca rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý, písomne nevyzve druhú zmluvnú stranu na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu, zmluva sa obnovuje na určitý čas podľa § 8; to neplatí, ak sú predmetom zmluvy o nájme pozemku pozemky, s ktorými Slovenský pozemkový fond (ďalej len „fond“) nakladá podľa osobitného predpisu.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, platia pre konanie vo veciach pozemkových úprav všeobecné predpisy o správnom konaní.¹⁸ zákon č. 71/1967 Zb.

Podľa názoru súdu odvolací správny orgán pri rozhodovaní o odvolaní postupoval v rozpore s § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok), ktorý je potrebné použiť na danú právnu vec. Podľa uvedeného ustanovenia zákona rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Úplnosť zistenia znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo v neprospech účastníka. Pri tomto zisťovaní nie je správny orgán viazaný návrhmi účastníkov konania. Okrem toho zistený skutkový stav musí zodpovedať skutočnosti (presnosť zistenia).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline po tom, ako sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že v tejto veci nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem, ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát Najvyššieho súdu SR sa s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/142/2008-69 zo dňa 15.12.2009 stotožňuje v celom rozsahu.

V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu nie je úlohou odvolacieho súdu prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu o nedostatočnom zistení skutkového stavu v správnom konaní a to len na základe nesúhlasu žalovaného správneho orgánu s takým záverom. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak je také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu vydané bez náležitého zistenia skutkového stavu veci, a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovené náležitosti odôvodní, nie je

dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

Odvolací súd sa preto nezaoberal konkrétnymi dôvodmi odvolania žalovaného, keďže nesmerovali k vyvráteniu záveru krajského súdu o potrebe zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP. Odvolací súd prvostupňový rozsudok vo veci samej podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca si uplatnil na náhradu tieto trovy odvolacieho konania: trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 22.02.2010 vo výške 120,23 € vo výške 1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb (ďalej len vyhláška) a podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, celkom vo výške 120,23 € + 7,21 €. Trovy boli priznané vo výške tak, ako boli uplatnené v plnom rozsahu, t.j. vo výške 127,44 €.

Súd pri výške priznaných trov právneho zastúpenia vychádzal z ustanovenia § 151 ods. 1 veta druhá OSP a priznal výšku trov právneho zastúpenia žalobcovi tak, ako si ich právny zástupca žalobcu vyčíslil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková